

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Filipa Skřivana a JUDr. Ing. Venduly Sochorové v právní věci

žalobců: a) D. Č.
bytem X
b) J. C.
bytem X

oba zastoupeni Mgr. Ing. Lindou Švancarovou, advokátkou
sídlem Kobližná 47/19, Brno

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Dominikánské nám. 1, Brno

za účasti: 1. **Základní organizace Českého zahrádkářského svazu Brno Zaječí**
hora 1
sídlem Loosova 356/13, Brno-Lesná
2. **A. S.**
bytem X
3. **K. Ž.**
bytem X
4. **J. A.**
bytem X

5. M. K.
bytem X
6. D. A.
bytem X
7. M. K.
bytem X
8. Ing. P. D.
bytem X
9. D. Z.
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2023, sp. zn. 5400/OD/2021/394413-Ro-/17/,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Brno-sever („správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 6. 2023 („opravné rozhodnutí“), kterým bylo opraveno a upřesněno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 6. 12. 2022, sp. zn. STU/04/036959/22/Minč. Jím byl omezen přístup na veřejně přístupnou účelovou komunikaci NN 295 nacházející se na pozemku p. č. X, k. ú. X, podle § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Oprava spočívala v nahrazení chybného označení veřejně přístupné účelové komunikace, na níž byl veřejný přístup původním rozhodnutím omezen, a v upřesnění místa osazení dopravních značek.

II. Žaloba a replika

2. Žalobci v podané žalobě namítají, že předmětná veřejně přístupná účelová komunikace je jedinou celoročně sjízdnou cestou pro vlastníky přilehlých pozemků, je užívána již od nepaměti a naplňuje všechny znaky účelové komunikace. Těmi jsou znatelnost komunikace v terénu, spojnice pro vlastníky nemovitostí, souhlas vlastníka a nutná komunikační potřeba. Správní orgán I. stupně nepodloženě argumentoval nadměrným využíváním vozidly a snížením rizika kolize s lesní technikou. Nebyl však předložen žádný důkaz o nadměrném využívání chatové a zahrádkářské kolonie vozidly, ani údaj o počtu projíždějících vozidel či o počtu přestupků a udělených pokut. Správní orgány nezkoumaly nenahraditelnou komunikační potřebu, nezvažovaly a nepoměřovaly práva a oprávněné zájmy vlastníka komunikace a osob využívajících komunikaci k zajištění přístupu k nemovitostem v jejich vlastnictví. Dále uvádějí, že správní orgán I. stupně pochybil, jelikož opravné rozhodnutí vyvěšoval pouze na úřední desce Úřadu městské části Brno-sever,

přestože se nemovitosti dotčené omezením veřejného přístupu nacházejí v městské části Brno – Královo Pole.

3. V podané replice žalobci zopakovali, že „formální úprava“ opravným rozhodnutím měla nesporný dopad do jejich právní sféry. Rozhodnutí tak mělo být zveřejněno i na úřední desce Úřadu městské části Brno – Královo Pole. Na svém procesním postoji setrvali i při jednání soudu.

III. Vyjádření žalovaného a osob zúčastněných na řízení

4. Žalovaný je přesvědčen, že opravné rozhodnutí nemůže samo o sobě zakládat, měnit či rušit nebo závazně deklarovat konkrétní práva a povinnosti. Konkrétní práva a povinnosti jsou stanovena v meritorním rozhodnutí. To je pravomocné, závazné a vykonatelné. Nelze proti němu již uplatnit řádné opravné prostředky. Proti opravnému rozhodnutí žalobcům nepřísluší vznášet tytéž námitky, které by mohli uplatnit proti rozhodnutí o omezení přístupu na veřejně přístupnou účelovou komunikaci. Na svém procesním postoji žalovaný setrval i při jednání soudu.
5. Osoby zúčastněné na řízení se k věci nevyjádřily. Pouze osoba zúčastněná na řízení 5 při jednání podpořila argumentaci žalobců a poznamenala, že změna provedená opravným rozhodnutím je poměrně zásadní.

IV. Posouzení věci soudem

6. Žaloba **není** důvodná.
7. Podanou žalobou je napadeno rozhodnutí o odvolání proti opravnému rozhodnutí. Podle § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, *opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být přímo dotčen.*
8. Oprava podle § 70 správního řádu nemůže být použita ke změně těch práv a povinností, které byly opravovaným rozhodnutím stanoveny. Opravným rozhodnutím nelze doplňovat, nahrazovat či jinak měnit výrok opravovaného rozsudku či rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006-123, publ. pod č. 1177/2007 Sb. NSS). Opravné rozhodnutí vydané podle § 70 správního řádu je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Žaloba proti němu je přípustná jen za podmínky vyčerpání řádných opravných prostředků (odvolání).
9. Smyslem přípustnosti odvolání proti opravnému rozhodnutí není poskytnout účastníku řízení novou možnost podat opravný prostředek proti původnímu rozhodnutí, ale pouze bránit se proti provedené opravě a jejímu eventuálnímu dopadu na původní rozhodnutí a na právní sféru účastníka řízení. Opravné rozhodnutí, kterým se opravují zřejmé nesprávnosti ve výroku rozhodnutí, má hmotněprávní účinky. Nemělo by však mít vliv na práva nabytá v dobré víře, neboť zásahem do textu rozhodnutí nelze měnit jeho obsah, nejedná se o opravný prostředek ani o nové rozhodnutí. Vydání opravného rozhodnutí dle § 70 správního řádu nemá za následek, že by dnem doručení rozhodnutí o odvolání proti opravnému rozhodnutí začala běžet nová lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí, k

němuž se opravné rozhodnutí vztahuje (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2015, č. j. 8 Afs 71/2015-42, nebo ze dne 25. 2. 2009, č. j. 1 As 112/2008-56).

10. Žalobci v podané žalobě uplatnili dva okruhy námitek. První (a stěžejní) okruh námitek se týká nesprávného posouzení naplnění definičních znaků účelové komunikace správními orgány (znatelnost komunikace v terénu, spojnice pro vlastníky nemovitostí, souhlas vlastníka a nutná komunikační potřeba, resp. nesprávnost závěrů ohledně nadměrného užívání komunikace). Druhý okruh námitek spočívá ve tvrzeném procesním pochybení správního orgánu I. stupně při zveřejňování prvostupňového opravného rozhodnutí, které bylo vyvěšeno pouze na úřední desce Úřadu městské části Brno-sever, ovšem nikoli na úřední desce Úřadu městské části Brno-Královo Pole, přestože se předmětná komunikace této lokality také týká.
11. K prvnímu okruhu námitek soud uvádí, že napadeným rozhodnutím žalovaný nerozhodoval ve věci samé, tj. o faktickém omezení provozu na veřejně přístupné komunikaci NN 295. Předmětem napadeného rozhodnutí je výlučně to, zda byly naplněny podmínky pro vydání opravného rozhodnutí ve smyslu § 70 správního řádu. Oprava výroku prvostupňového rozhodnutí spočívala jednak ve vymezení veřejně přístupné komunikace NN295 (namísto dosavadního označení NN 285) a v bližší konkretizaci umístění dopravního značení. Pokud žalobci v podané žalobě polemizují se závěry původního prvostupňového rozhodnutí ze dne 6. 12. 2022 o omezení přístupu na veřejně přístupnou účelovou komunikaci, tj. zpochybňují rozhodnutí opravované, míjí se jejich námitky s předmětem nynějšího řízení. Nejedná se tedy o žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., proto se jimi soud nemohl zabývat. Z tohoto důvodu soud pro nadbytečnost neprováděl dokazování aktuálními fotografiemi alternativní trasy (č. l. 155-163) ani listinami dokládajícími časovou osu snahy o uzavření předmětné komunikace (č. l. 164-181) navrhovanými k dokazování žalobci.
12. Předmětem přezkumu v nynější věci s ohledem na obsah napadeného rozhodnutí tak mohly být výlučně otázky týkající se zákonnosti opravného rozhodnutí. Do takto vymezeného předmětu řízení spadá toliko námitka chybného procesního postupu při zveřejňování opravného rozhodnutí na úřední desce.
13. Ze správního spisu je zřejmé, že správní orgán I. stupně při vydání opravného rozhodnutí postupoval obdobně jako při vydání původního rozhodnutí. Předpokládal větší počet účastníků, proto oznámení o zahájení řízení a následné rozhodnutí o omezení přístupu na veřejně přístupnou účelovou komunikaci doručoval veřejnou vyhláškou, kterou vyvěsil pouze na jeho úřední desce (§ 47 odst. 3 a § 144 odst. 6 správního řádu). Tento postup žalobci nezpochybňují. Namítají však, že veřejná vyhláška měla být vyvěšena rovněž na úřední desce Úřadu městské části Brno-Královo Pole, neboť nemovitosti, k jejichž zpřístupnění komunikace slouží (zahrádky v oblasti Zaječí hora), se nacházejí na území této sousední městské části.
14. Soud souhlasí se žalobci, že pokud se věc týkala i obvodu jiného správního orgánu (komunikace vede k zahrádkářské oblasti nacházející se ve správním obvodu jiné městské části, což bylo při jednání prokázáno dokazováním katastrálními mapami na č. l. 152-154 soudního spisu), měla být písemnost zveřejněna i na úřední desce tohoto sousedního úřadu (přiměřeně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2015, č. j. 2 As 231/2014-64). Smyslem zveřejňování informací na úřední desce je, aby se o dané písemnosti

dozvěděl co nejširší okruh osob, jejichž práva mohou být v řízení dotčena. Pokud správní orgán v řízení o omezení přístupu na veřejně přístupnou účelovou komunikaci podle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích doručuje písemnosti veřejnou vyhláškou podle § 144 odst. 6 správního řádu, je povinen pečlivě zvážit, zda omezení přístupu bude mít dopady i do jiného (sousedního) územního obvodu. Jak totiž zástupkyně žalovaného při jednání přiléhavě poznamenala, uzavření veřejně přístupné komunikace se může týkat neurčitého množství osob. Mělo by tedy být co nejširšímu okruhu potenciálně dotčených osob zveřejněno v intencích § 25 odst. 3 správního řádu.

15. Přestože v nynějším případě se část, v níž k omezení komunikace došlo, nachází výlučně na území městské části Brno-sever, již v žádosti o omezení přístupu bylo předpokládáno, že pro přístup do zahrádkářské oblasti (nacházející se v městské části Brno-Královo Pole) budou nově využity ulice Menšíkova a Zaječí hora nacházející se rovněž v městské části Brno-Královo Pole. Bylo tedy zřejmé, že omezení přístupu na komunikaci vyvolá nutnost jiného dopravního napojení lokality nacházející se v územním obvodu sousední městské části přes území této sousední městské části. V takovém případě bylo nutné zajistit zveřejnění písemnosti i na úřední desce úřadu této městské části podle § 25 odst. 3 správního řádu. Opravné rozhodnutí tak mělo být vyvěšeno i na úřední desce Úřadu městské části Brno-Královo Pole. V řízení tedy došlo k pochybení při doručování. To však v nynější věci zjevně nemělo vliv na práva žalobců, neboť ti se o rozhodnutí správního orgánu I. stupně dozvěděli a podali proti němu včasné odvolání, které bylo žalovaným věcně přezkoumáno (co do námitek souvisejících s provedením opravy). Procesní pochybení správního orgánu I. stupně tedy práva žalobců nezákonně nezasáhlo.
16. Nad rámec nutného odůvodnění lze podotknout, že v době, kdy se žalobci o opravném rozhodnutí dozvěděli, mohli podat odvolání i proti původnímu rozhodnutí o omezení přístupu na veřejně přístupnou účelovou komunikaci (s odkazem na § 84 správního řádu), proti němuž směřuje převážná část žalobní argumentace. Pokud však tento procesní postup nezvolili a své odvolání směřovali výhradně proti opravnému rozhodnutí (o čemž ze správního spisu není pochyb), omezili rozsah přezkumu odvolacího orgánu a následně i soudu pouze na zákonost provedení opravy (viz bod 9 tohoto rozsudku). Jejich námitky nejsou důvodné.

V. Závěr a náklady řízení

17. Ze shora uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 s. ř. s. Neúspěšní žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.
18. Pokud jde o osoby zúčastněné na řízení, ty nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jim náklady řízení vznikly. Soud ani neshledal žádný vážný důvod, pro který by měl osobám na řízení zúčastněným přiznat právo na náhradu jiných nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno, 4. září 2025

David Raus v.r.
předseda senátu